

Lars Løkke Rasmussens tale ved Folketingets åbning

Taler

Lars Løkke Rasmussen
Statsminister

Dato

6. oktober 2009

Sted

Christiansborg

Danmark er et godt land at leve i. Vi har bygget et rigt samfund på foretagsomhed, opfindsomhed og godt købmandskab. Vi har skabt et trygt samfund på gensidig tillid og respekt. Vi har skabt et rimeligt samfund, hvor de bredeste skuldre bærer de største byrder.

Der er ting, vi kan gøre bedre. Der er ting, vi skal gøre bedre. Selvfølgelig er der det. Men prøv at træde to skridt tilbage fra de dagsaktuelle sager, der skiller os. Og betragt så det Danmarksbillede, der bliver stående.

Det er et smukt billede. Det fylder os selv med stolthed og andre folkeslag med et stænk af misundelse. Danmark er et fantastisk land. Et af de bedste steder i verden.

Og vi har skabt det. Ikke vi som "vi i regeringen". Ikke vi som "vi i Folketinget". Men vi som vi - det danske folk.

Den entreprenante ingeniør, der får en idé, sætter den i system og i produktion.

Den foretagsomme håndværker, der arbejder sig op, ansætter folk og udvider virksomheden.

Den ansvarsfulde skolelærer, der har øje for lige dét, der bryder læsekoden hos Anne eller Ahmed.

De mange familier, som sætter en ære i og en kæmpe indsats bag at give deres børn et solidt rygstød i tilværelsen.

De titusindvis af frivillige over hele landet, der bruger deres fritid på at yde en stor og uegennyttig indsats for børn og unge.

Alle de hårdtarbejdende danskere, der hver dag yder en indsats og gør en forskel for at gøre det danske samfund lidt bedre.

Vi står alle sammen på skuldrene af tidligere generationer, der har kæmpet for at nå så langt. Det er vores fælles ansvar – og pligt – at drive det videre.

Vi må sammen tage ansvaret for, at denne lille grønne plet på kloden, med under 1 promille af jordens befolkning – mindre end 110 andre lande – fortsat kan være hjemsted for et rigt, harmonisk, håbefuldt og lykkeligt folk.

Det kræver, at vi har et skarpt øje ikke bare for vores egne styrker, men også vores svagheder. Det kræver, at vi har et fast fokus ikke bare på vores egne muligheder, men også vores udfordringer.

* * *

Lige nu står vi i en international økonomisk krise. Den udfordrer os. Medvind er for en tid afløst af modvind. Det er nu, vi skal gribe dybt i os selv og finde den danske ukuelighed frem, der skal få os sikkert gennem stormen.

Regeringens topprioritet er derfor at bringe Danmark gennem krisen med mindst mulige menneskelige omkostninger. Derfor har vi ført en aktiv krisepolitik og sat kraftfuldt ind med en økonomisk politik, der er blandt de mest offensive i noget land i verden. Senest har vi besluttet at gennemføre en erhvervspakke for små og mellemstore virksomheder på godt 4 mia. kr.

I verden omkring os begynder der at vise sig forsigtige lysglimt i horisonten. Økonomerne tør efterhånden spå om en vis fornyet vækst. Men det sker på baggrund af det seneste års kraftige og bratte fald, så jeg må sige det lige ud: Vi må være forberedte på, at ledigheden vil stige en tid endnu. Det er uomgængeligt. Og der er en særlig risiko for, at ledigheden kan bide sig fast blandt de unge.

For hvert job, der går tabt, gør det ondt på et menneske og på en familie. Og det gør særligt ondt at blive arbejdsløs, før man overhovedet har betrådt arbejdsmarkedet. Før det første skridt, der tages på arbejdsmarkedet, ikke fæste, kan det få konsekvenser gennem hele livet.

Vi vil ikke acceptere, at en hel generation skal risikere at starte deres arbejdsliv med en følelse af nederlag.

Derfor sætter regeringen ind med markante initiativer for at forebygge ungdomsledighed. Vi afsætter 1 mia. kr. til en ekstraordinær indsats for flere praktikpladser. Og allerede i morgen fremlægger vi et særligt udspil for de unge under 18 år, der ikke er i gang med en ungdomsuddannelse, og som ikke har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Viden og uddannelse er det bedste værn mod ungdomsarbejdsløshed. Regeringens mål er, at 95 procent af alle unge i 2015 får mindst en ungdomsuddannelse. De fleste unge klarer det heldigvis fint selv. Men ikke alle.

Nu skal vi have de sidste med. De skoletrætte. De rådvilde. Dem, der kan være svære at motivere. For én er løsningen måske praktik på en virksomhed. For en anden måske et ophold på skoleskibet. For ingen er det ingenting!

Vi kan ikke forsvare, at nogle unge efterlades i passivitet, når vi har givet slip på dem efter 9. klasse. Det er simpelthen for sent, hvis kursen mod arbejdslivet først sættes, når de nogle år senere dukker op på jobcentret. Det er et grundlæggende svigt at overlade unge i 15–17 års alderen til ingenting.

Alle unge skal i relevant uddannelse, job eller anden aktivitet efter 9. klasse.

Det er et fælles ansvar. Vi styrker nu kommunernes ansvar. De skal sikre, at de 15–17-årige efterlever deres uddannelsesplan. Det kræver nye værktøjer. Dem får de. Men det er så sandelig også et forældreansvar. Det understreger vi ved at omlægge børnefamilieydelsen for 15-17-årige til en ny ungdomsydelse, der kun udbetales, hvis den unge er i uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet.

Krisen er en udfordring, men den rummer også den mulighed, at den yderligere ansporer de unge til uddannelse. Den mulighed skal vi gribe. Den mulighed vil vi gribe.

* * *

Og det er ikke den eneste mulighed, vi skal gribe ud efter. For den verden og den virkelighed, der vil møde os efter krisen, vil være fundamentalt forandret.

Den økonomiske krise har sat yderligere fart på en udvikling, som allerede er i gang. En udvikling, hvor lande i Asien stormer forbi Europa og USA, med positive vækstrater trods krisen. Hvor Europa – og derfor også Danmark – mister jobs, som vi ikke kan genskabe. Hvor vi risikerer at tabe velstand. Og taber vi velstand – så taber vi velfærd! Så taber vi international indflydelse. Så taber vi tryghed. Ultimativt taber vi håbet om en bedre fremtid, end den vi selv arvede.

Det må ikke ske. Derfor skal vi erobre væksten tilbage. Det bliver en kamp.

Vi skal kæmpe mod lav produktivitet. Siden midten af 90'erne er produktiviteten vokset mindre i Danmark end i stort set alle andre OECD-lande. Det går ikke.

Vi skal kæmpe for vores konkurrenceevne, der er under pres. Vi må have løn og produktivitet til at mødes.

Vi skal kæmpe for danske job og danske virksomheder, der er under pres. Vi skal finde de rigtige svar på, hvordan det bliver ved at være interessant at drive virksomhed og skabe arbejdspladser i Danmark.

Det kræver, at vi tør sætte os modige mål. Det kræver, at vi ser kritisk på, hvad der virker, og vejer egne og andres forslag på en international vægt.

Vil en ekstra erhvervsbeskatning øge eller svække vores muligheder i den globale konkurrence? Svaret er klart: Ekstra byrder på virksomhederne vil flytte endnu flere arbejdspladser ud af landet. Det går ikke.

Vil en særlig skat på høj indkomst øge eller svække vores muligheder i den globale konkurrence? Svaret er klart: Det vil stække virkelysten og muligheden for at tiltrække dygtige folk fra resten af verden. Det går ikke.

Danmark har ikke brug for at skære virkelysten ned. Tværtimod. Vi skal have kreativitet og idéer til at gro. Vi skal være klar til at omstille os. Det er en disciplin, vi tidligere har vist, vi behersker.

Vi udbyggede en søfartsnation af sejlere til en af verdens største rederationer. Vi opbyggede en avanceret industri af biotek og enzymer oven på fremstilling af

fødevarer. Vi gik fra produktion af landbrugsmaskiner til udvikling af vindmøller.

Vi har før vendt udfordringer til fordele. Afvikling til udvikling. Det skal vi gøre igen.

I det arbejde, som regeringen vil tillægge stor vægt i det kommende folketingsår, vil vi rådføre os med det nye vækstforum.

Og allerede nu står fire ting klart:

For det første – og helt afgørende. Vi skal holde fast i en ansvarlig økonomisk politik hele vejen gennem krisen. Vi mødte krisen med en sund offentlig økonomi, fordi vi brugte de gode år til at afdrage gæld. Det udgangspunkt må vi ikke sætte over styr. Den regning, der skal betales, når stormen har lagt sig, må ikke blive ødelæggende stor.

For det andet. Vi skal satse målrettet på viden som en afgørende forudsætning for ny vækst – og dermed for velstand. Og vi skal starte dér, hvor de første frø sås: I folkeskolen.

Folkeskolen skal være affyringsrampe til først ungdomsuddannelse og dernæst videre uddannelse. Det er jo også sådan, folkeskolen opfatter sig selv. Men nu skal vi turde træde et par skridt tilbage og fordomsfrit se på, om vi kan gøre det endnu bedre.

Danmark er et af de lande i verden, der bruger flest penge per skoleelev. De store ressourcer skal selvfølgelig modsvares af en lige så stor indholdsmæssig ambition. Med de briller vil regeringen nu igangsætte et 360 graders eftersyn af folkeskolen.

For det tredje. Danske virksomheder skal være endnu mere innovative i fremtiden, end de er i dag. Ikke kun innovative forstået som forskningsbaserede og højteknologiske. Men innovative i ordets bredeste betydning – opfindsomme og idérige, på en måde der leder frem til nye produktionsformer og nye produkter.

For at styrke virksomhedernes innovation vil regeringen her i efteråret præsentere en virksomhedsrettet innovationsstrategi.

Og for det fjerde – og helt oplagt. Vi skal udnytte den fordel, vi har på det grønne område. Det grønne er en vækstmotor, der kan skubbe på job og velstand i fremtiden. Og udviklingen af en ny grøn verdensøkonomi er allerede i fuld gang.

Vi har en styrkeposition. Et forspring. Det skal vi holde fast i og drage fordel af. Men vi skal også vide, at konkurrencen skærpes. Den skal vi tage bestik af. Den skal tvinge os op på tærne, så vi rækker ud efter de frugter, der sidder højere på træet.

Se blot på Kina, der nu er verdens største eksportør af lavenergiløsninger. Eller på Indien, der huser verdens tredjestørste vindmølleproducent. Danmark har stadig den største, men hvis vi vil fastholde den position, så skal vi kæmpe for den.

Derfor lancerede regeringen i går en ambitiøs erhvervsklimastrategi, der skal gøre Danmark til et grønt teknologilaboratorium med de rigtige rammebetingelser for udvikling af nye klimateknologier.

Og i det nye folketingsår vil regeringen præsentere en klimastrategi for de sektorer, som ikke er omfattet af EU's CO₂-kvotesystem. Vi vil præsentere en langsigtet strategi for forsyningssikkerhed. Og vi vil præsentere en plan for, hvordan Danmark vil leve op til EU-forpligtelsen om, at vedvarende energi skal udgøre 30 pct. af energiforbruget i 2020.

Det er alt sammen skridt på vejen mod vores langsigtede mål: At Danmark helt skal frigøre sig fra fossile brændsler som kul, olie og naturgas. Med udgangspunkt i klimakommissionens rapport, som vi regner med at få næste efterår, vil vi inden næste folketingsvalg komme med et oplæg til, hvordan og

hvornår Danmark skal være fossilfrit.

Danmark skal ligge forrest i den grønne økonomi. Det er afgørende for fremtidens vækst. Det er afgørende for vores velstand. Det er afgørende for vores velfærd.

Ansvarlig økonomisk politik. Satsning på viden og uddannelse. Innovation. Grøn vækst. – Det er fire vigtige veje til at få væksten tilbage i kølvandet på krisen, så vi kan udbygge vores velstand.

* * *

Vækst og velstand. Det er de byggesten, vi skal bygge vores velfærdssamfund med.

Det er i virkeligheden ret enkelt: Vi skal fortsat være et af de rigeste lande i verden for at kunne fastholde og finansiere et af verdens bedste velfærdssamfund. Et velfærdssamfund, hvor vi forener det enkelte menneskes lyst til at stå på egne ben med et trygt fællesskab, der står klar, når vi har brug for det.

Og vi har meget at kæmpe for at fastholde. Det gælder ikke mindst på kernevelværdien. Den offentlige service, der træder til og bidrager med en varm hånd, når livet udfordrer os med modgang, utryghed, svigt eller sygdom.

Lige præcis sygdomsbehandling er en helt central kerneopgave i vores velfærdssamfund. Alle danskere har og skal have adgang til den bedste behandling, hvis de bliver syge.

Igennem 8 år har regeringen kæmpet indædt og målrettet for at gøre et godt dansk sygehusvæsen endnu bedre:

Vi har givet borgerne øget valgfrihed og flere rettigheder. Vi har investeret i nyt udstyr. Vi har sat fokus på kvalitet.

Det har givet en stærk produktivitetsstigning i hele sundhedsvæsenet. Så vi har kunnet nedbringe ventelisterne. Så flere kræftpatienter og hjertepatienter overlever deres sygdom. Så ni ud af ti patienter er tilfredse med deres indlæggelse.

Vi har flyttet det danske sundhedsvæsen hele vejen op til en sølvmedaljeplads i EU. Det viser en ny international undersøgelse. Det er flot. Men vi er ikke i mål.

I det kommende folketingsår vil regeringen sætte et fornyet og stærkt fokus på sundhedsområdet.

Og man kan være sikker på, at vi tænker med udgangspunktet i patienten! Og vi går på to ben:

Det ene ben er den specialiserede og højt faglige behandling. Hvis man bliver alvorligt syg, så er det helt afgørende, at man får den allerbedste behandling. Og den fås desværre ikke rundt om hvert gadehjørne. Den kræver opbygning af stærke faglige miljøer. Derfor investerer vi nu 40 milliarder kroner målrettet i topmoderne sygehuse, hvor vi samler specialerne.

Et nyt sygehus i Aalborg Øst. Et nyt Universitetshospital i Århus. Et nyt hospital i Gødstrup vest for Herning. Et nyt universitetshospital i Odense. Et nyt hospital ved Hillerød.

Fem nye sygehuse. Og dertil otte væsentlige udbygninger og moderniseringer af eksisterende sygehuse, samt tre store psykiatriske projekter. Hertil kommer sygehusene i Region Sjælland, som endnu ikke er på plads, men som vi har sat penge af til at realisere.

Det er den største modernisering af den danske sygehusstruktur nogensinde.

Det andet ben er det nære, der skaber tryghed. Hvis man har diabetes, så skal man ikke køre to timer for at komme til kontrol. Hvis man falder ned fra en stige, så skal man hurtigt kunne komme til lægen og få konstateret, om benet er brækket. Skadeklinikker, ambulancer, lægebiler og helikoptere skal forbedre vores sundhedsvæsen i de kommende år, mens vi arbejder på det afgørende kvalitetsløft, som vi opnår med de nye sygehusbyggerier.

Og så vil vi lægge åbent frem, hvordan sygehusene klarer kvalitet og effektivitet. Vi vil ikke bare se på, hvor mange penge vi bruger. Vi skal først og fremmest se på, hvad patienterne får ud af pengene. Og vi skal belønne de sygehuse, der gør det godt for patienterne. Det er et stærkt princip – og simpel sund fornuft.

Regeringen fremlægger på fredag en samlet sundhedspakke, hvor vi tager fat ved roden, investerer i et helt nyt Danmarkskort af moderne sygehuse og sætter mennesket i centrum hele vejen gennem sundhedssystemet fra forebyggelse til behandling. Som led i indsatsen vil regeringen også følge de seneste års store fremgang i kræftbehandlingen til dørs med en ny Kræftplan III.

* * *

Regeringen arbejder på hele velfærdsområdet med at sætte ikke bare patienten, men også plejehjemsbeboeren og skolebarnet i centrum. Det er mennesket, der skal sættes før systemet. Og det bør naturligvis også gælde de mennesker, der hver dag leverer god omsorg og service over hele landet.

Vi skal passe på, at vi ikke sætter tingene så meget i system, at vi bremser virkelysten. Vi skal derimod vise de offentligt ansatte tillid under ansvar.

Hånden på hjertet. Vi har her fra Folketinget, men også fra regioner, kommuner, skolebestyrelser og brugerbestyrelser gennemført mange regler, som kan opfattes som benspænd i dagligdagen i den offentlige sektor. Og det er jo ikke fordi, vi hver morgen står op og går på arbejde med tanke for, hvad vi nu kan genere medarbejderne med i dag. Nej, alle reglerne bliver gennemført i den bedste mening. Men som årene går, vokser bunken af velmente regler. Og en dag bliver bunken af regler – der hver for sig skulle løse et problem – et problem i sig selv.

Tiden er kommet til at give regelbunken et kritisk eftersyn. Det har været sagt før – og vi har ikke altid været lige gode til at levere på løftet. Det indrømmer jeg. Derfor er det afgørende for os, at vi denne gang viser mere end gode viljer, at vi viser konkret handling. Det gælder ikke kun regeringen. Det gælder hele Folketinget. Det gælder kommunerne.

Det er svært. For hver gang vi hiver en konkret regel frem, så vil en eller anden med sikkerhed sige: Lige den der regel har vi altså brug for.

Jeg vil stærkt appellere til, at vi lader hensynet til helheden overstråle gode grunde til at bevare én bestemt regel. Vi skylder Danmarks lærere, sosu-assistenten og pædagoger, at de får frihed til at levere deres bedste hver dag. Det skylder vi også Danmarks skoleelever, plejehjemsbeboere og vuggestuebørn.

Regeringen fremlægger i dag 105 konkrete forslag til forenklinger af de store velfærdsområder som folkeskolen, dagtilbud, ældre, handicappede og integration. 105 konkrete forslag, der samlet kan flytte millioner af kroner fra papirarbejde til arbejde med mennesker. Helt konkret 900 millioner kroner. Og mentalt – i vores hoveder og hverdag – vil det kunne flytte endnu mere.

De mange forslag kommer fra ansatte i kommuner, regioner og stat. Fra mennesker, som i deres daglige arbejde ved, hvad der er godt, og hvad der er skidt. Vi må for en stund tilsidesætte vores egne gode intentioner og fordomsfrit se på, hvad hverdagens eksperter beder os om.

Lad os slippe friheden løs i den offentlige sektor. Ikke ansvarsfriheden. Men frihed under ansvar.

* * *

Hvor det er friheden, der skal have bedre livsbetingelser i den offentlige sektor, er det trygheden, der skal have bedre fat på gader og stræder. Vi lever grundlæggende i et meget trygt og velfungerende samfund, hvor kriminalitet og vold heldigvis er noget, der berører de få, frem for de fleste.

Men vi ser også med stigende bekymring på, hvordan bandekriminalitet og meningsløs vold præger vores byer og gør flere og flere danskere utrygge.

Det er et alvorligt problem. Et problem, som et oprustet politi skal gribe hårdt og effektivt ind overfor.

Men det kan ikke stå alene. Vi skal have fat om rekrutteringen til banderne, og vi skal reagere konsekvent på de – for mange – triste eksempler på hård kriminalitet begået af meget unge mennesker. Anmeldelser af grov vold begået af børn og unge er steget markant.

Det er et selvstændigt, alvorligt problem. Meget alvorligt.

Ikke kun i forhold til at folk naturligvis skal kunne føle sig trygge i hverdagen – men især af hensyn til de unge selv. Vi kan ikke passivt se til, at deres livsforløb pludseligt tager en helt gal retning. Vi kan ikke acceptere, at et ungt menneskes muligheder forvandles til en belastning for samfundet.

Børn og unge, der er havnet i kriminalitet, skal stoppes af en konsekvent og fast hånd. En hånd som ikke giver fortabt og giver slip. Og de unge, der er på vej ud i kriminalitet, skal gribes af en varm hånd, der holder dem fast på en konstruktiv kurs – mod uddannelse og arbejde. Det er den effektive kur mod ungdomskriminalitet.

Vi skal have fat i kraven på de unge, som er på afveje. Vi skal vise dem, at det samfund, de vender ryggen, ikke har opgivet dem. Det gør vi ikke ved at lægge hovedet på skrå og se bekymrede ud. Det gør vi gennem konsekvent handling.

Derfor foreslår vi en sænkning af den kriminelle lavalder til 14 år.

Det skal også være slut med, at kriminelle skubber børn foran sig for selv at slippe for straf. Ved den handling gør man et barn fortræd ikke bare i nuet, men for livet. Derfor skal det være en skærpene omstændighed ved strafudmålingen, hvis man medvirker til, at et barn under 14 år begår en kriminel handling.

Samtidig vil vi opbygge et stærkt korps af ungedommere, der har særlig erfaring med og blik for børn og unges udvikling. De unge er samfundets vigtigste ressource. Derfor skal vi sætte særligt uddannede dommere ind, når der dømmes i sager, der involverer unge under 18 år.

Og så skal vi sætte mere kraft bag den forebyggende indsats. Kommunerne skal fokuserer stærkere på problemerne, inden de vokser sig store. Det kræver både nye værktøjer, nye institutionstyper og flere ressourcer. Det er regeringen parat med.

Og det kræver fokus – stærkt politisk fokus. For at løbe den nye indsats effektivt i gang vil regeringen derfor oprette et centralt tilsyn, der skal følge kommunernes indsats over for kriminelle unge.

Tilsynet skal målrettes sager om gentagende eller grov kriminalitet. Når indsatsen fungerer, siger det sig selv, at tilsynet skal falde bort. Jeg forestiller mig, at det særlige tilsyn skal være en midlertidig ordning med en tidshorisont på tre år.

Regeringen vil i morgen fremlægge vores samlede plan mod ungdomskriminalitet.

* * *

En del af ungdomskriminaliteten er desværre knyttet til bestemte etniske

grupper. Dem vil vi samle op ved den styrkede indsats.

Men en mindre gruppes problemer må ikke overskygge, at vi i øvrigt har opnået store resultater med integrationen.

Denne regering er den første regering, der har taget integrationsopgaven alvorligt. Også fordi vi er den første regering, der har taget befolkningens utryghed ved den ukontrollerede indvandring alvorlig.

I tæt samarbejde med Dansk Folkeparti har vi fået indvandringen under kontrol. Og det har givet luft til at føre en mere konsekvent og mere positiv integrationspolitik.

Resultaterne taler for sig selv:

Nydanskernes beskæftigelse er eksploderet gennem de sidste fem år, og det har den aktuelle krise heldigvis ikke ændret ved. Særligt glædeligt er rigtig mange kvinder kommet i arbejde. Og flere nydanskere er i gang med en uddannelse end nogensinde før. Indvandrernes børn er i gang med en social mønsterbrydning af historiske dimensioner.

Alt det har vi opnået ikke på trods af – men på grund af regeringens faste og fair udlændingepolitik.

Men resultaterne må ikke blive en sovepude. Regeringen agter derfor at give såvel udlændingelov som integrationslov et fornyet serviceeftersyn i lyset af de gode erfaringer.

* * *

Det er alvorlige emner, jeg her har berørt. Krise. Velstanden, der udfordres. Behovet for vækst. Ungdomskriminalitet. Sundhed. Afbureaukratisering. Integration.

Det illustrerer regeringens fokus på en forsat udvikling af det danske velfærdssamfund. Og det understreger vores beslutsomhed – også når vi konfronteres med de helt store udfordringer.

En sådan melder sig om præcis 61 dage, hvor Danmark er vært for et af de vigtigste internationale møder i vores levetid. FN's klimakonference, COP 15.

Det bliver en overordentligt vanskelig opgave at nå frem til den aftale, vi ønsker. Men en opgave, som vi vil lægge alle kræfter i. Hvis vi fejler, så bliver det ikke, fordi vi ikke prøvede ihærdigt nok, arbejdede hårdt nok, eller troede nok på det.

Vi vil lægge alle regeringens kræfter i at opnå den absolut bedste aftale, som det overhovedet kan lade sig gøre at opnå! Og målet er klart: en aftale, der er med til at begrænse den menneskeskabte opvarmning til højst to grader.

Men det er ikke kun vores kræfter, der afgør, om vi får succes. I sidste ende vil succes afhænge af, om der kan opnås enighed mellem EU, USA, Kina, Indien og andre store internationale aktører. Danmarks opgave er at være katalysator for forhandlingerne.

Nok har store lande som USA, Kina og Indien planlagt omfattende grønne investeringer. Men udfordringen er større. Ambitionsniveauet skal løftes i samlet flok. Og globalt samarbejde er en forudsætning for at opnå de fulde fordele af den grønne omstilling.

Det er opgaven. Og det er dét perspektiv, der har fået regeringen til at gøre værtskabet for klimakonferencen til Danmarks største udenrigspolitiske satsning i nyere tid.

Inden for de allerseneste uger har jeg haft indgående drøftelser med USA's præsident, med Ruslands præsident, med Indiens premierminister, med Sydafrikas præsident, med Japans nye premierminister, med Brasiliens præsident, med flere af mine europæiske kolleger og med en lang række andre stats- og regeringsledere.

Deres personlige engagement er helt afgørende for at få en klimaaftale i hus.

Forudsat, at vi når så langt, bliver det næste skridt at føre en aftale ud i livet – og det vil kræve et bredt engagement fra verdens parlamenter. Derfor er det meget positivt, at Folketinget senere i denne måned er vært for en international parlamentarikerkonference om klima.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke Folketinget – også oppositionen - for den støtte, I hele vejen igennem har ydet til regeringens klimadiplomati. Jeg vil også sige jer tak for den forståelse, I viser for de vanskeligheder, der er på vejen. Vi får brug for at stå sammen, også på den sidste, svære strækning frem mod klimatopmødet.

I København kommer danskerne til at mærke klimatopmødet i hverdagen. Vi får usædvanligt mange julegæster i år. Lad os byde dem og verdens interesse for Danmark velkommen. Og anstrenge os for at vise os fra vores bedste side.

Klimatopmødet er et enestående udstillingsvindue for Danmark og dansk formåen. Danmark er førende inden for en række miljøvenlige og energieffektive teknologier. Det skal vi vise verden.

* * *

Danmark skal også fortsat være i front i kampen for fred og sikkerhed.

Den 5. september indførte Danmark en flagdag for vores udsendte. Vi markerede dermed årtiers store engagement i at bringe fred til lande med krig og konflikt. At give håb til mennesker, der lever i frygt og nød.

Menneskers håb er en stærk kraft, som kan trække samfund ud af armod, krig og ufrihed. Ja, det største, et menneske kan gøre, er i mine øjne at hjælpe et andet menneske til håbet.

Og det er netop, hvad de gør, de mænd og kvinder, som vi hyldede den 5. september. De mænd og kvinder, der har været eller er udsendt i Danmarks tjeneste. Og dem, som ikke kom hjem igen.

Det var en smuk dag. Og jeg vil sige tak til de mange, som bidrog til at gøre det til en særlig dag. Den støtte, danskerne tilkendegav den 5. september, er uvurderlig for vores udsendte.

Det fik jeg et klart indtryk af, da jeg kort før flagdagen besøgte de danske soldater i Afghanistan. Dem kan vi i sandhed være stolte af! Man mærker tydeligt de udsendte danskeres utrolige engagement. Og man retter ryggen og føler stor stolthed, når man ser deres professionelle og medmenneskelige tilgang til en overordentligt vanskelig opgave. En opgave, som de er dybt optagede af at løse, trods opgavens betydelige farer.

Det engagement løftes bl.a. af vores opbakning – af befolkningens opbakning.

Afghanistans vej til demokrati er lang og fuld af udfordringer – det så vi også med præsidentvalget i august. Men for mig er der ingen tvivl. Vi er nødt til at bidrage til et stabilt Afghanistan af hensyn til vores egen sikkerhed. Og vi skal give afghanerne et håb om at kunne leve deres liv i sikkerhed.

* * *

Uanset om det handler om global finanskrise, klimaaftale eller sikkerhedspolitik, så er EU en vigtig ramme for varetagelsen af Danmarks interesser i verden. Danmarks vej til indflydelse går via EU.

Et EU, der i disse år selv ændrer sin ramme. For vi er blevet et større hold i EU, og derfor skal vi have nye regler.

Fredag i sidste uge kom vi et skridt tættere på at få denne nye ramme på plads, da Irlands befolkning stemte ja til Lissabon-traktaten. Det er meget positivt, for de europæiske lande har brug for at holde sammen. Vi skal vende os mod hinanden i stedet for fra hinanden.

Det gælder også for Danmark. Vi har en stor interesse i at være centralt placeret – også i et større og stærkere EU. Men her er vi hæmmet af de danske undtagelser. Undtagelserne lukker døren for vores deltagelse i vigtige beslutninger. Derfor vil regeringen fortsat arbejde for, at de danske undtagelser afskaffes.

Men tiden skal selvfølgelig være moden.

Ud over en afklaring af EU's traktatgrundlag, så kræver en folkeafstemning om et så vigtigt spørgsmål som de danske undtagelser et bredt og solidt flertal i Folketinget. Det har der ikke hidtil været.

Den økonomiske krise har understreget, at det er til Danmarks fordel at deltage i euro-samarbejdet. Vi har set et handlekraftigt EU, der har stået sammen om at bekæmpe krisen. Vi har fået bekræftet, at euro-samarbejdet er fuldt foreneligt med en politik, der fremmer vækst og beskæftigelse.

Men paradoksalt nok betyder krisen også, at Danmark er på vej mod en situation, hvor det slet ikke er sikkert, at vi kan blive optaget i euro-samarbejdet. Til næste år vil Danmark – ligesom en lang række andre lande – få et stort underskud på de offentlige finanser som følge af den økonomiske krise.

Som det ser ud nu, må det forventes, at vi i en periode ikke opfylder adgangskriterierne for euro-medlemskab.

Dermed er hverken de politiske eller de økonomiske forudsætninger for en folkeafstemning om euroen opfyldt i øjeblikket.

Det er en ny situation, hvor vi må genoverveje, hvordan vi så griber spørgsmålet om de danske EU-undtagelser an.

Derfor vil regeringen tidligt i dette folketingsår indkalde partierne til en grundig diskussion, så vi kan få fuld klarhed over, hvor alle parter står.

* * *

Før jeg afslutter min redegørelse, vil jeg sige dybfølt tak til hele den grønlandske befolkning. Det var med stor glæde, jeg var med til at fejre selvstyret i Grønland den 21. juni.

Det var en smuk dag, hvor Grønland så fremad. Jeg kunne mærke troen på en fremtid med muligheder for at påtage sig ansvar for nye samfundsopgaver.

Både i forholdet til Grønland og til Færøerne fører regeringen en politik, der bygger på overdragelse af ansvar, så langt mulighederne tillader, og de grønlandske og færøske ønsker rækker.

Færøerne har gennem de seneste år overtaget ansvar på en række områder, og Grønland er nu godt i gang med sine forberedelser.

Vi løsner de bånd i rigsfællesskabet, som måtte snære. Men der er også bånd, som vi i en globaliseret verden kan have en fælles interesse i at styrke.

Som under den aktuelle økonomiske krise, hvor regeringens bank- og kreditpakker har kunnet udstrækkes til også at omfatte pengeinstitutter på Færøerne og i Grønland.

Som den kommende klimaaf tale, hvor det er regeringens ønske, at også Grønland og Færøerne kan indgå. Det vil vi være meget opmærksomme på under forhandlingerne op til klimatopmødet, og når vi ser tegningen til en endelig aftale.

* * *

Folketingsåret 2009-10 bliver et år, som kommer til at stå i de store beslutningers tegn:

- Vi skal styre gennem krisen med mindst mulige menneskelige omkostninger

- Vi skal sikre, at alle unge er i gang med en uddannelse eller et job.

- Vi skal forberede Danmark til ny vækst efter krisen

- Vi skal tage et syvmileskridt mod nye moderne sygehuse i hele landet

- Vi skal gøre det lettere at være offentligt ansat og have mere service for vores velfærds Kroner

- Vi skal tage effektivt fat om ungdomskriminaliteten, for det er både uacceptabelt og ulykkeligt, at børn og unge begår grov kriminalitet

- Vi skal give vores udlændingelov og integrationslov et serviceeftersyn

- Vi skal gennemføre et vigtigt klimatopmøde i december

Regeringen har sat dagsordenen og er klar til at følge den til dørs i det nye folketingsår. Jeg ser frem til samarbejdet her i Folketinget om de mange vigtige beslutninger.

Vi skal i fællesskab passe på det Danmark, som vi har skabt i fællesskab.

Lad os indlede det nye Folketingsår med at udbringe et leve for Danmark.

DANMARK LEVE.

Hurra! Hurra! Hurra!

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingstale, Venstre, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/folketingets-aabningstale-2009>